

Josep Lluís Arimany
Figura en lila, 1980
Oli sobre tela
81 x 60 cm

El Museu de Granollers vol agrair a la família de Josep Lluís Arimany la seva predisposició i col·laboració en la realització d'aquesta exposició.

ARIMANY

A flor de pell

Del 29 febrer al 14 d'abril de 2024

EXPOSICIÓ EN HOMENATGE A
JOSEP LLUÍS ARIMANY EN EL
CENTENARI DEL SEU NAIXEMENT

SALA DEL CINEMA EDISON
Carrer Joan Camps i Giró, 1
Granollers

INAUGURACIÓ

29 de febrer a les vuit del vespre

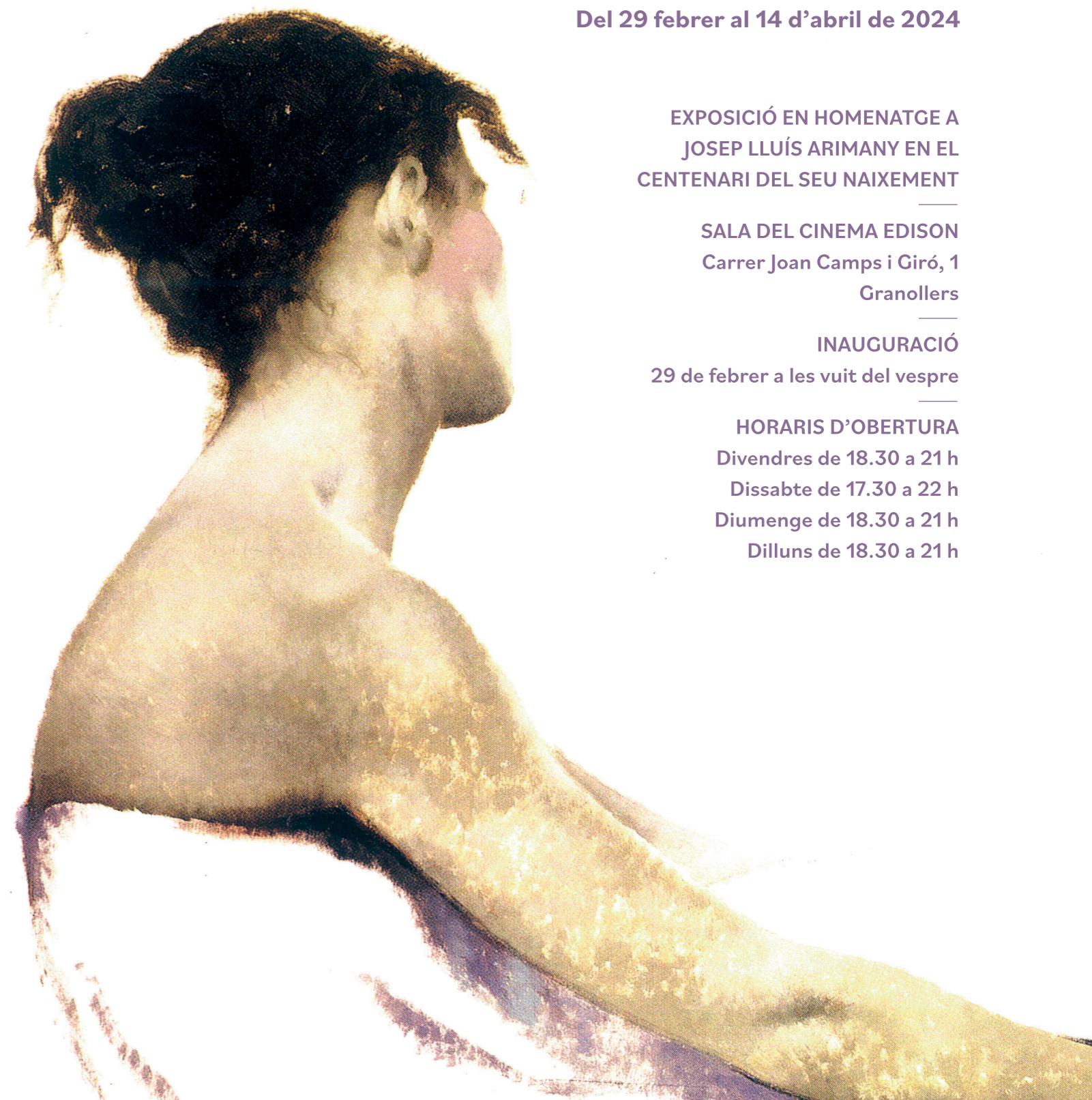
HORARIS D'OBERTURA

Divendres de 18.30 a 21 h

Dissabte de 17.30 a 22 h

Diumenge de 18.30 a 21 h

Dilluns de 18.30 a 21 h

Producció:

Ajuntament de Granollers

Museu de Granollers

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

A flor de pell

«A flor de pell» és el títol de l'exposició en homenatge al centenari del naixement de Josep Lluís Arimany (La Garriga, 1923 - Granollers, 1999) que mostra la mirada més íntima de l'artista al món femení.

L'obra d'Arimany és d'un estil naturalista i realista, de grans recursos tècnics, basat en el gran domini del dibuix. Al llarg de la seva vida, tracta principalment el retrat i la figura, amb especial predilecció per la femenina; les seves composicions de ballarines, els seus bodegons i, al final de la seva trajectòria, la temàtica religiosa conformen el gruix de la seva obra. Destaca per la precisió de la figura humana gràcies als seus amplis coneixements d'anatomia apresos durant la seva estada com estudiant i pintor anatómic de referència a la Facultat de Medicina de Valladolid.

En aquesta exposició us presentem un recull d'obres de la seva mirada al món interior femení. Un món elegant, amb una sensibilitat i subtilesa que sorgeix de la gran riquesa de matisos que provoquen una atmosfera poètica que ho embolcalla tot amb una intensitat quasi imperceptible i un càlid intimisme.

Arimany utilitza principalment l'oli sobre tela o paper, amb un oli molt diluït, sense apreciar-ne les pinzellades, i el seu dibuix evoluciona del carbó, la mina de plom, la ploma i el pinzell sobre les teles cap al color. Un color que assumeix una dicció plena quan aprima la línia de contorn que traça la silueta dels motius i les persones. La figura cobra imatge creant un llenguatge on el color omple l'espai, incorpora l'ombra, descobreix la importància de la reserva, guanya recursos expressius i el clarobscur imposa els seus efectes modificadors. La presència intencionada de la llum obre finestres i dibuixa cortines per aconseguir efectes que sumen l'expressió als rostres i li confia especial protagonisme. La llum, en els olis d'Arimany es disciplina en el taller, ja que l'artista pintava de nit; emana dels objectes, de les figures, i la seva intencionada intimitat no està exempta de malenconia.

La presència de la figura femenina acompanyada de ceràmica, flors o fruita aporta una visió intimista que afavoreix la introspecció de les seves protagonistes, amb una fidelitat volguda al color dels elements naturals, que suma realisme a la seva obra.

Les figures adquireixen protagonisme centrant l'atenció en un rostre pensatiu, lliurat al record, al dubte, a la nostàlgia, a la malenconia, a un món interior que representa amb rigor descriptiu i confia en les mans l'estat d'ànim que el rostre anuncia. Unes mans perfectament dibuixades, altament expressives, que ocupen i compleixen una presència propera, per situació, als objectes que substantiven els temes.

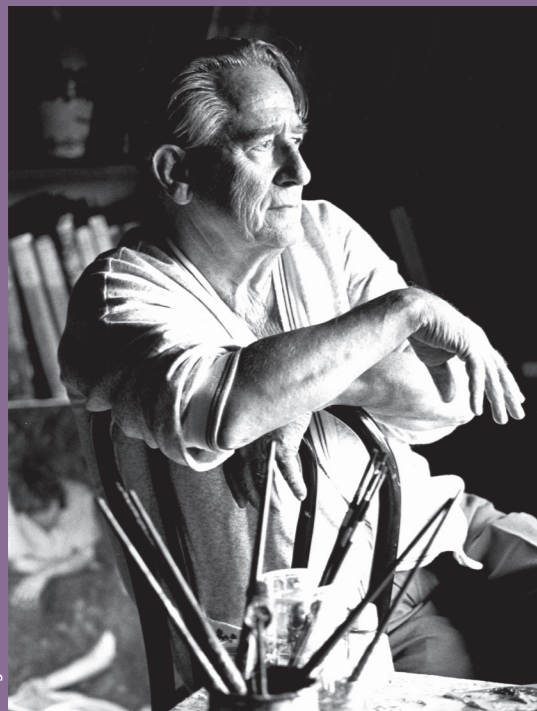
Les seves obres vibren en una atmosfera tranquil·la i professen una bellesa i alguns grams de misteri que conviden a un diàleg visual i a l'expressió de sentiments a flor de pell.

Josep Lluís Arimany
Figura,1975
Oli sobre tela
92 x 73 cm

Josep Lluís Arimany
Cosint,1989
Oli sobre tela
65 x 80 cm

Josep Lluís Arimany
Homenatge a Vermeer,1989
Oli sobre tela
92 x 73 cm

Fotografia: Dolores Porredón

Josep Lluís Arimany Nicolau (La Garriga, 11 d'octubre de 1923 - Granollers, 20 de febrer de 1999) va ser un pintor autodidacta i metge pediatre de professió. Arimany va ser una persona molt arrelada a la cultura granollerina i va ser un dels pintors de més projecció de la ciutat durant el segle XX.

Josep Lluís Arimany va néixer al municipi de la Garriga. De família de farmacèutics, des de ben petit sent vocació per la pintura. Acabada la guerra, emprèn estudis de batxillerat com alumne intern als Escolapis Samà a Vilanova i la Geltrú i, en acabat, comença la carrera de Medicina a la Facultat de Barcelona. El 1944 participa en una exposició on ven el seu primer quadre i coneix la seva futura esposa, Assumpció Montañà. Guanya els premis Figura convocats per l'Ajuntament de Granollers els anys 1944, 45, 46 i 50.

El 1945, es trasllada a Valladolid, on residirà durant els tres anys vinents. A la Facultat de Medicina guanya el concurs convocat per la Universitat per tal de designar el pintor anatómic de referència. La seva tasca li proporciona una relació estreta amb el professorat que li encarrega nombrosos retrats i se'n fa un nom. El 1948 torna a Granollers i obté una nova plaça a la Facultat de Medicina de Barcelona per continuar els estudis. Guanya a més, per oposició, el lloc d'intern de guàrdia nocturna a l'Hospital Clínic. Són temps intensos, on compagina els estudis, amb la feina i l'ajuda a casa, a la farmàcia. El 1951 finalitza els seus estudis amb el títol de metge i obre una consulta de pediatria amb despatx a Granollers i a Sant Celoni, un dels somnis

de la seva mare. El 1954 mor el seu pare, Claudi Arimany i, aquell mateix any, contrau matrimoni amb Assumpció Montañà, amb la qual tindrà sis fills. Durant un llarg període de quasi vint anys deixa la pintura i es dedica plenament a la pediatria. El 1969 es presenta al Concurs Internacional de Pintors Metges organitzat pel Col·legi Oficial de Metges de Barcelona amb l'oli *Lectura* i obté la medalla d'or. És a partir d'aquest moment que les seves dues grans passions, l'exercici de la medicina i la pintura, conviuran durant la resta de la seva vida.

El 1973 presenta, a la Sala d'Exposicions de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, la seva primera mostra de pintura i l'Ajuntament de Granollers adquireix el retrat de Josep Maria Ruera, dipositat al Museu de Granollers. El 1975 exposa a la Sala Sant Jordi de la Caixa de Catalunya de Granollers on coneix el crític d'art Francesc Galí. El 1980 realitza la seva primera exposició personal a Barcelona a les galeries d'art Tramontán. Durant els següents anys, el pintor durà a terme nombroses mostres a Sant Cugat (Sala Rusiñol), Barcelona (Galeria Comas), Girona (Galeria El Claustre), Madrid (Sala Alcolea), València, Maó, Andorra (Galeria Llahí), Sabadell (Acadèmia de Belles Arts) o Tarragona (Sala d'Art E. Arimany), entre altres.

Durant els darrers anys de la seva vida, Arimany incorpora la temàtica religiosa a la seva obra. Destaquen la *Capella del Crist de Granollers* a l'església de Sant Esteve de Granollers i el *Crist de Montserrat* a la basílica de Montserrat. Va fer altres obres de temàtica religiosa sol·licitades pel Museu d'Art Sacre del Vaticà. El 25 de febrer de 1999 s'inaugura al Museu Diocesà de Barcelona, a la Pia Almoïna, l'exposició antològica «Antològica i obra religiosa» com homenatge a l'artista. Canovelles li dedica a Can Palots, la sala d'exposicions amb el seu nom.

Arimany, molt arrelat a la seva terra i a la ciutat, va participar activament en les activitats i esdeveniments del municipi i la comarca. Fou reconegut amb nombrosos premis i la seva obra està estesa en col·leccions particulars d'Alemanya, Txèquia, Eslovàquia, Holanda, Anglaterra, França, Bèlgica, Suïssa, Suècia, Itàlia, Estats Units i per tot l'estat espanyol. A més a més, té obres permanents en llocs tan significatius com la basílica de Montserrat - capella del Sant Crist, l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, l'Ajuntament i l'església parroquial de la Garriga, l'Ajuntament i l'església parroquial de Granollers, l'Ajuntament de Canovelles, els Col·legis de Metges de Barcelona i Valladolid, la Fundació Montserrat Montero, l'Hospital General de Catalunya, l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, entre molts altres.